

hvis det ikke undergaar betydelige Forandringer. Der er hentydet til Nedsættelse af et Udvalg. Jeg tvivler heller ikke om, at dette vil ske, og jeg vil ogsaa anbefale det, idet jeg skal slutte med den Bemærkning, at jeg vil ønske, at der maa komme til at foreligge en Betænkning fra dette vordende Udvalg. Jeg vil ønske, siger jeg, at vi maa faae en 2den Behandling af denne Sag, men, selv om vi ikke faae det, saa vil jeg være tilfreds med, at der kommer til at foreligge en Betænkning fra dette Udvalg, og at man da stiller Sagen i Bero til næste Aar, for at man rundt omkring, baade i Byerne og paa Landet, kan blive fortrolig med den Sænk, som vil blive nedlagt i den Lov, som vil fremkomme. Den høitærede Minister vil altsaa heraf se, at jeg paa ingen Maade er imod hans Lovforslag eller dets Princip, naar det blot ikke kommer til at gribe for vidt om sig, hvad jeg frygter for, at det vil, saaledes, som det nu her foreligger. Naar man derimod kan lade det ligge til næste Aar, efter at Betænkningen er fremkommen, og efter at Sagens 2den Behandling er foretagen, saa vil jeg være tilfreds dermed; men jeg ønsker ikke, at Lovforslaget i Aar skal komme til 3die Behandling, eller at det skal ophæves til Lov. Jeg ønsker under alle Omstændigheder, at det maa vente til næste Aar, for at Alle imidlertid kunne blive bekendte med det og gjøre deres Bemærkninger. Jeg tvivler ikke om, at der jo vil komme Bidrag til Belysningen af denne Sag saa vel fra By som fra Land, som kunne tjene til Vejledning, saaledes at vi kunne være sikke paa at faae en Lov paa dette Omraade, der er saa god som mulig. Det er disse Bemærkninger, som jeg har fundet det nødvendigt at gjøre. Der kunde være en Del Mere at sige med Hensyn til Enkeltheberne, men jeg skal dog ikke opholde mig videre derved. Det syntes, som om den sidste ærede Taler vilde have Mulkterne høiere. Mig forekommer det nu, at Mulkterne saa vel i § 5 som i § 8 ere satte temmelig høit. § 8 kunde jeg nok gjøre mig fortrolig med, fordi der jo i § 6 særlig er omtalt, hvad det er for Tilfælde, som falde ind under disse Mulfter, hvorimod Mulkbestemmelsen i § 5 forekommer mig mere tvivlsom. Den har en meget videre Mart for sig, hvor Mulkterne kunne falde, og jeg finder, at de ere meget store; fra 20—500 Kroner er et meget vidt Spillerum. Altsaa ogsaa der har jeg nogen Betænkning og kommer saaledes til at stille mig i Modstæning til det ærede Medlem, idet det forekommer mig, at Mulkterne ere temmelig store. Men i alt Fald, hvis man gaar ind paa min Sænk og ikke stærper Bestemmelsen for haardt, saa at der bliver Chikane imellem Landslagterne og Kjøbstadslagterne, har jeg for min Part ikke Noget imod, at man gjør, hvad der staar i Ens Magt, for at gjøre Fødemidlerne saa gode som muligt og for at stoppe alle Forvanskninger og Fordervelser af

Fødemidlerne. Det er jo en Selvsølge, at man i sin Tver for at raade Bod paa de Mangler, der have fundet Sted, let vil kunne komme til at gaa for vidt og derved indfætte Bestemmelser i Loven, der, havde jeg nær sagt, vilde være værre end selve Ondet. Jeg hører ikke til dem, der ere saa forskæddelig bange for, at der vil afstedkommes saa mange Ulykker for Befolkningen, navnlig hvad dens Nydelse af Kjødspiser angaar, hvis Kontrolen ikke bliver saa stærk, som man vil have den i Loven. Hvor vidt det kan være i høiere Grad skadeligt, at Kolonialvarer forsaltes, veed jeg ikke; men efter hvad der er fremkommet her idag, og efter hvad man veed fra tidligere Tid, finder der jo Forskninger Sted paa dette Omraade i stort Omfang. Jeg skal ikke negte, at det paa dette Omraade kunde være ønskeligt at gaa dybere tilbunds og faae efterset de Varer, der ere i Handelen. Navnlig var det meget interessant at høre det ærede Medlem fra Ribe (Buss) læse op af Arbejderkommissionens Betænkning, hvilke Midler man der mente, at det var rigtigt at bruge. Jeg skal, som sagt, anbefale Forslaget til at gaa over til et Udvalg; men jeg ønsker ikke, det slutter jeg med at sige, at dette Lovarbejde skal blive til Lov iaar.

Sviid: Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, som særlig omtalte § 5, at han vist ikke havde lagt Mærke til — jeg gaar nemlig ud fra, at han forudsatte, at der var Tale om Benyttelsen af Kjødet af de deri omtalte Kreaturer —, at denne Paragraf taler om Levnetsmidler, der ere bestemte til Forhandling, og at altsaa den Straffebestemmelse, der er sat i § 5, ikke gjælder i det Tilfælde, som han særlig har tænkt paa.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Th. Nielsen: Efter de mange Udtalelser, der ere komne frem om Lovforslaget, og efter de mange Endringer, der allerede ere bragte i Forslag, tror jeg, at det vil være tjenligt, at det undergives en Behandling i et Udvalg, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa et saadant paa 9 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at stille noget andet, var Forhandlingen derom sluttet.

Ovnevænte Forslag af Th. Nielsen om Nedsættelse af et Udvalg paa 9 Medlemmer.
vedtoges uden Afstemning.